

Fundur beimagnindar drengsins, sem hvarf í Hafnarfirði

Fjórðugur nokkru árum (19) hvarf barn (drengur) í Hafnarfirði, og var hann leitad af fjálda manna, en fannst ekki. Í leitinni voru menn í Hafnarfirði og af Álftanesi og víðar; leitidu þeir um allt þrannið sundur Þyngjuhállnum, fjöru og fjöru í milli, en fundu ekki barnið.

Í Goðdum var fullorðinn vinnu maður, en Sigurjón hét, en elsti fót hann fótur í leitinni. Í Hákeigi, þar í hvernjum var kona ein, en Vilborg hét, móðir þeirra. Þáls Stefáns sonar frá Goðdum ^{frá} Hefi... stimpstofustjálku hjó þarum Jóhann 1849. Einhverju sinni kitti Vilborg Sigurjón að máli og sagði:

„Hvernig stóð á þér, Sigurjón, að þú hefðst ekki þátt í leitinni að drengnum?“

„Hvada seydingu atti þú hefði haft“, sagði Sigurjón, að ég hefði leitad? og hefði varla fundið barnið, þó ég hefði verið með í leitinni, þar séu níög hundruð menn, sem í leitinni voru, gátu ekki fundið hann.“

Sagði þá Vilborg nið og álvæðid og jafnvel leyfist í bragti:

„Þú hefðir ni samt að fara með þeim, þú þad verður þú, sem finnur barnið.“

Stíldu þau svo talid.

Háloft fjórum árum síðar andladi Vilborg og var hún jarðsett í Þesjavík. Sigurjón var lík maður að hann.

Enn er Sigurjón kom heim til sín frá jandarförinni, þar svo við að hústóndi hans þad hann að leita að hesti, sem þýnt hafði.

Sigurjón leitadi hestsins um allt þrannið fjöru ofan Hafnarfjörð, Hraunabæi og Vatnshleypustrand, alla leið sundur í Þyngjuháll. Þá sér hann hestið á lengdum, utan við gindingu sína, en sett hafði verið þar sundar frá, þá um vorid. Hann gengur utan gindungarinnu á leiðis til hestsins og þegar hann á svo sam 20 fadma spól

til að ná til hestans, finnur hann barnid, í svo sam finnu fadma
 fjarlofd frá Girdingunni.

Sagði Sigrún svo síðan frá, að sér hafi verið óstíljandi hvers vegna
 þeir, sem girdingu settu, stýldu elsti finna barnagind barnsins, því
 hann hefði séð í nokkrum fadma fjarlofd hvar stáin í höfuðskipsu
 þess þarna á Cerangrinnu stáandi frá girdingunni (í 5 fdu. fjarlofd).

Ginnig sagði Sigrún, að hann vori samföðurinn um að Viltuor
 hefði einhverju ráðid með hvarfi hestans og það að hann fann
 hestinn þarna, rétt hjá elsti barnsins: Hann hefði fundid til
 óspiligrar nálojar einhverrar veru, sem réði for hann, alla lind
 úr Kúrlingardinnu í Þopjavéls og þangað sem líti barnsins lá, og
 þá minnst hann þessara vada Viltuor fyrir 4 árum:
 ".... því það verður þú, sem finnur barnid."